

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinae Christianae

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1572

VD16 M 2890

Qvae Persona Assvmsit humanam naturam?

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

QVAE PERSONA ASSUMSIT
humanam naturam ?

FILIVS, qui est coaeterna imago aeterni Patris, & nominatur
λόγος à Iohanne, assumfit humanam naturam in Maria virgine ma-
rie, ut Iohan. 1. dicitur: Et verbum caro factum est. Talis est autem
assumptio, ut huic personae soli, quae est λόγος, hæc massa humanae
naturae assumpta, sit vnita vnione hypostatica, id est, ut sit vnum
ἕν ἰσχύον λόγος sustentans hanc massam, & ipsa massa naturae
humanae. Non enim conuersa est vna natura in aliam, sed personae
quae est λόγος, vnita est massa naturae humanae assumpta. Ac ad de-
clarationem prodest considerare quatuor gradus praesentiae Dei.

PRIMVS est praesentia vniuersalis, quae est praesentia conserua-
tionis, qua Deus omnibus creaturis adest, ita ut conseruet eas tantisper,
donec vult eas conseruare, de quo gradu dicitur Ieremiae 23. Nonne
coelum & terram ego impleo, dicit Dominus. Item: Enter praesentia
Deus hic & vbiq; potenter. Iuxta hunc gradum etiam malis adest.
E manifestum est, Deum sic separabiliter rebus adest, quia destruit
naturas quas vult destruere, ut Pharaonem, & maximam partem ge-
neris humani in diluuiio.

SECUNDVS gradus est, quo adest
beatis angelis, & hominibus, & conseruat non tantum vitam eorum,
sed etiam viuificat eos vita aeterna, & implet eos sua luce & iusticia,
& visibiliter & immediate conspicitur ab eis, & quanquam non disce-
dit ab eis, tamen adest eis tantum societate.

TERTIVS gradus est, quo adest in hac vita renatis, ut Dauidi,
quo videlicet non tantum vitam eorum conseruat, sed etiam efficit in
motus sibi placentes, & tamen non conspicitur visibiliter, ut in
vita aeterna conspicietur, & adest separabiliter.

QUARTVS gradus longe alius est, quo sola hæc persona λόγος assumit huma-
nam naturam, non solum inseparabiliter, sed etiam tali ratione, ut sit
vnum ἕν ἰσχύον. Et sicut hæc persona λόγος, aeterna est, ita post-
ea impossibile est, hanc massam λόγος insertam non simul manere.
Ac sit notissimum dictum Damasceni omnibus: Naturam humanam,
quam semel assumfit λόγος, nunquam deserit.

ET SI autem
exemplum huius vnionis nullum est in creaturis, quod profus con-
gruat: tamen veritas, ut aliquo modo declararet vnionem persona-
lem, monstrauit hominem. Sicut anima hominis & corpus sunt vnum
ἕν ἰσχύον completum, & corpus dissoluitur, desertum ab anima:
ita λόγος & assumpta natura sunt vnum ἕν ἰσχύον, & redige-
retur in nihilum humana natura, si non sic gestaretur & sustentaretur
à λόγος. De hoc exemplo inquit Iustinus: *Τινὲς μὲν πλὴν
ἐρωτοῦν*

ἕως τῆς ψυχῆς πρὸς σῶμα νοήσαντες, οὕτως ἐκ δ' ἰσότητος καὶ
ἀξιοῦσθ' ἵνα τὸ παρὰ δ' ἔργμα, εἰ καὶ μὴ ἦ πάντα, κατὰ τὴν ἰσο-

DE DISCRIMINE IDIOMATVM.

DISCERNENDÆ sunt appellationes, quæ significant proprietates naturalium, & appellationes officij. Vt. propria sunt humanæ naturæ, pati, vulnerari, mori. Propria autem diuinæ naturæ, esse omnipotentem, esse immortalem. Sed nomina officij sunt, Mediator, Redemptor, Saluator, Sacerdos, Rex, Pastor. Hæc nomina officij competunt personæ, non tantum humanæ naturæ. Quamquam iustum aëtioues quædam sunt in natura humana propriæ, vt dolores carnis & agones in passione: tamen missio filij sic ab initio Ecclesiæ, filius perpetuo adest Ecclesiæ, patefacit promissionem, colligit & legit Ecclesiæ, & vult illam suam obedientiam, est intercessor, propitiator & saluator, propter illam futuram obedientiam, quæ est personæ, postquam assumpsit naturam humanam. Nec missio & obedientiam tollunt æqualitatem potentie, sicut expresse inquit Cyrillus.

Hinc modi loquendi considerentur. Verissima est propositio: Natura diuina non vulneratur, non moritur. Et rursus verissima sunt propositiones, cum de Christo loquimur: Christus est vulneratus, Deus est vulneratus, Deus est mortuus.

QVÆ EST RATIO DIVERSITATIS?

RESPONDEO. Propositio in abstracto significat naturam secundum se consideratam, ideo necesse est dici: Natura diuina non moritur. Propositio in concreto significat personam, seu substantiam seu ὑφιστάμενον, vt, Deus est homo. Christus est mortuus. Deus est vulneratus. Deus est mortuus. Hæc propositiones veræ sunt communicatio e idiomatum. Est autem communicatio idiomatum, prædicatio, in qua proprietas vni naturæ conueniens, tribuitur personæ in concreto, quia hæc duæ naturæ, λόγος, & natura assumpta, sunt vnum ὑφιστάμενον.

ARGVMENTVM.

Opera Trinitatis ad extra sunt indiuisa.

Saluatio hominis est opus ad extra.

Ergo non aliter fit per Filium quam per Patrem & Spiritum sanctum.

RESPONDEO. Vera est hæc regula: Opera Trinitatis ad extra sunt indiuisa, sed seruata cuiusque personæ proprietate. Filius & Spiritus sanctus mittuntur. Pater non mittitur. Et acriter Pater est efficax, sed per Filium & Spiritum sanctum. Filius interuenit